

Repasso el que ha estat aquest jorn d'avui a muntanya. De sac a sac: La tebior de la tassa del cafè entre les mans de bon matí, el fred del clarejar a la matinada, el caminar en silenci per sobre els grans blocs i clapes de neu endureda, la tartera, la grimpada vacil·lant, el cercar el pas de la via, i el cim desitjat... altíssim, de vasta panoràmica. La immensitat de les valls, racons perduts, la solitud de comes i barrancades. El volar senyorial i silencios del trencalòs per sobre nostre, hores tranquil·les, amb un sol que poc a poc s'imposa ferreny, que escalfa les pedres i desvetlla el cos. La davallada alegre, relaxada, amb la feina acomplerta. La tarda vora l'estany, reposant, xerrant, deixant lliscar el temps... assaborint la companyia de minúsculs detalls: una flor, un insecte, un núvol blanc... companys sovint oblidats de la gran aventura de la vida.

Joan Mundet

Soum d'Aspe i Vignemale al fons

Un primer estel surt a donar-me la bona nit. Darrera seu un altre, i un altre... aviat a cents.

Uns nuvolets daurats s'encenen cap a ponent. Solquen el cel immens com solitàries naus. Semblen tenir pressa. No sé ben bé quin missatge em porten: si a saludar-me el capvespre o si a preludiar-me una nit revoltada. M'anguniegen: és una mala feina, desagradosa i agitada, tenir que buscar aixopluc a mitjanit.

Més val no pensar-hi. Em recargolo dins el sac. S'hi està bé. Sense adonar-me'n estic adormit.

Components: *Daniel Maldonado, Joan Mundet i Josep Gargallo.*

(Arran l'estany d'Arremoulit el 16 de juliol de 1993)

Josep Gargallo i Costa